

Kósa Tiborné

Ez egy kép a feleségemről [Kósa Tiborné, szül. Strasszer Jolán], biztos, hogy fiatal feleségként, tehát 1937 körül.

A feleségem a TIT-ben volt tag, ott ismertem meg. A boltom környéke banknegyed volt, tisztviselők jártak ide. Ezek közül a tisztviselők közül az egyik -- ugyancsak egy zsidó fiú, Láng Béla -- elhívott az ő turistatársaságukba, a TIT-be. Ez a Természetimádók Társasága volt.

Ez egy zsidó polgári társaság, bár voltak nem zsidók is közöttük, de azért a nagyja zsidó volt. Elég okos volt ez a fiú, tudta, hogy a társaság sokféle emberből áll, és tudta, hogy engem kihez kell csatolni. Ez nagyon lényeges lépést jelentett részemre. Tele voltam kisebbségi érzéssel. Az Erzsébet téren volt a klubhelyiség, ahol hetenként egyszer találkoztak, és én nem mertem felmenni. Érettségi nélkül!

Akihez a Láng Béla csatolt, az egy értelmiségi kis társaság volt, egy fiatal házaspár és két fiatalember, és én ehhez csatlakozhattam. Részemre ez nagy felemelkedést jelentett. Ez a zsidó középpolgárság volt, koncertlátogató, olvasó emberek. Thomas Mann új könyvét, az "Elcserélt fejek"-et például németül olvasták. Érdekes, hogy a kvartettel egyszer náluk játszottunk. A kvartett nagyon szigorúan intim muzsikálás, a kvartettezésnél nem lehetett senki jelen, mi magunk voltunk, magunknak játszottunk. De egyszer játszottunk ennek a társaságnak az egyik lakásán.

Ott volt egy házaspár, azok szétváltak, és a társaság egyik férfitagja lett az új férj. Az egyedül maradt férj nagyon jó barátom volt. Az egy nagyon rendes, becsületes, művelt ember volt. Az édesapja ügyvéd volt a Nádor utcában. Ő maga a Gabonatőzsdén dolgozott. Amikor egyedül maradt, ketten társultak hozzá. Egy jogászprofesszornak a húga, aki Bécsből került Pestre és az én feleségem. Nagyon sokat jártunk együtt. Nem kevésszer mentünk egy kétüléses faltboatban a Dunára. Egy Zebegénytől Budapestig való kiránduláson én az együlésesben ültem, és a barátom a feleségemmel evezett. Ez egy vasárnap volt, és hétfőn elmentem a barátomhoz, és azt kérdeztem, hogy van-e kifogása az ellen, hogyha közeledem. Azt mondta: "Még talán el is veszed feleségül!" Mondtam: "Az is lehet." Nem tartott sokáig, amíg megkértem. Ez talán július-augusztusban volt. 1936 karácsonyán összeházasodtunk. És ez ötvenegy évig tartott, életre-halálra.